

[Ebba Strange]

børnehaverne og derudover en mulighed for i særlige tilfælde at få støttepædagoger.

Så var fru Grethe Philip også inde på det med at ansætte de unge arbejdsløse som ekstra personale i åndssvageforsorgen. Jeg lagde mærke til uden at kommentere det, at fru Grethe Philip var inde på de samme tanker under finanslovforslagets første behandling. Jeg synes ligesom fru Yvonne Herløv Andersen, at det er lidt dobbelttydig politik at føre først at fyre 33 mennesker det ene sted, 37 mennesker det andet sted, 20 mennesker det tredje sted – og så er jeg egentlig ikke interesseret i, om det hedder naturlig afgang eller det er direkte fyring, for det er i hvert fald mennesker, hvis arbejdskraft man kommer til at mangle – og så sige: så tager vi nogle unge arbejdsløse. Jeg kan godt forstå, personaleforbundene protesterer. Jeg ville også protestere, hvis det var mig, for selvfølgelig er man da bedre hjulpet på institutionerne med folk, der har uddannelse eller, hvis de ikke har uddannelse, så i hvert fald erfaring med arbejdet, så jeg synes, det er sådan lidt kinesisk æske, det med at fyre nogle og så tage nogle andre ind. Det får vi ikke færre arbejdsløse af i hvert fald.

Så vil jeg godt sige til fru Karen Thurøe Hansen, at SF er ikke noget centralistisk parti, det har vi aldrig været, og jeg ved ikke rigtig, hvor fru Karen Thurøe Hansen har det indtryk fra. Vi mener bare, at Danmark ikke er større, end at den danske stat, og det vil sige det danske folketing og den danske regering, har et vist ansvar for at sikre det serviceniveau, der tilbydes borgerne rundt omkring i landet, uanset om det er åndssvageforsorgen, undervisningsområdet eller de øvrige dele af socialområdet, det gælder. Den har en forpligtelse til at stille nogle standardkrav til de servicefunktioner, der i øvrigt skal administreres ude i amterne og kommunerne. Men hele debatten om, hvorvidt amterne og kommunerne har forudsætningerne for dette, synes jeg vi skal gemme, til vi skal førstebehandle udlægningsforslaget. Det har i hvert fald været den linje, jeg har syntes vi skulle lægge for debatten i dag.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg må med beklagelse konstatere, at selv i fabelens form forstår folketingets flertal ikke,

hvad sagen drejer sig om. At de ikke har fattet virkeligheden, har de jo for længst vist.

Det, det drejer sig om, er nogle krav til forbedringer inden for den bestående åndssvageforsorg. Det er nogle minimumskrav til standarden i forsorgen, inden den udlægges, som skal sikre, at længere ned kan man i hvert fald ikke gå. Det, vi har set i de senere år, er bestandige nedskæringer, således at forsorgen udhules mere og mere, og det er på det grundlag, amterne skal til at begynde at bygge op igen.

Det nytter ikke noget, at hr. Tastesen nu begynder at nævne udlægningslovforslaget igen. Der står i udlægningslovforslaget, at det er neutralt med hensyn til standarden, og det kan man godt tolke sådan, at så kan man selvfølgelig godt gå opad. Men man kan også gå nedad, og man kan lade være med at gøre noget som helst. Vi kan ikke forsvare at udlægge en forsorg uden at have stillet nogle minimumskrav for den. Og så ligger der også det i folkeskoleforslaget, at man skal have en undervisningsalder fra 7 til 17 år for åndssvage, hvor man hidtil har haft en gældende undervisningsalder til 21 år. Det vil sige, at de åndssvage over 17 år skal henvises til fritidsundervisning, i mange tilfælde mod betaling.

Ministeren indrømmer her, at der er tale om nedskæringer, fordi de 13 mill. kr., som man ekstrabevilgede sidste år, netop blev givet, fordi man ikke så gerne ville afskedige folk under den store arbejdsløshed, men det har vist sig, at der ikke har været den naturlige afgang, man forestillede sig, og at det heller ikke er nogen begrundelse, at man har haft det bedre i Fynscentret end andre steder, for det er jo de andre steder, det har været galt. Her kunne jeg da godt spørge ministeren: har man fuldkommen glemt ombudsmandens rapporter fra 1975 og 1976? Har man glemt den alvorlige kritik, der blev rejst, bl. a. af de alt for få personaleressourcer, af den omfattende brug af fiksering og lukkede afdelinger, fordi man havde for lidt personale? Nu nævner ministeren bekendtgørelsen, og at der er sat regler op for medicinsk fiksering. Ja, det kan da være meget godt, men vi har aldrig tidligere anerkendt medicinsk fiksering, og det, vi ved bl. a. fra det lokale vejledende råd fra center 2, der var i deputation i socialudvalget, var, at man var begyndt at bruge medicinsk fiksering i